

beds Medlemmer og Sekretærerne, har man kunnet tiltræde samme. Derimod forekommer det Udvalget mindre hensigtsmæssigt at fastslaa i Loven, hvor meget der kan anvendes til Skriver- og Budløn samt øvrige Kontorudgifter. Disse Beløbs Størrelse synes det at være rigtigst at fastsætte ved de aarlige Finanslove efter enhver Tids Behov. Til Forebyggelse af Misforstaaelse skal man udtrykkelig bemærke, at det ingenlunde har været Meningen med den foreslaede Ændring at give Anvisning paa at søge at faa Budtjenesten eller Skriverarbejdet udført billigere end efter Lovforslaget.

I Bestemmelserne i Lovforslagets Afsnit II angaaende Omraadet for Sundhedsraadets Virksomhed har Udvalget kun ment at burde foreslaa en enkelt væsentlig Forandring, nemlig i § 9.

Som det vil ses, angaar ikke blot 1ste Punktum i den nævnte Paragrafs 2det Stykke, men ogsaa Stykkets øvrige Del samt lige de i Paragraffens Stykke 1 nævnte Personer. Da imidlertid den nugældende Lovgivning indeholder Bestemmelser, hvorefter det kan forbydes Apotekere, deres Medhjælpere og Jordemødre at fortsætte deres Virksomhed, naar de vise sig uskikede til denne, formenes det at være unødvendigt i en Lov om Sundhedsraadet at give Bestemmelser herom. De Mangler, som maatte findes i de paagældende Lovbestemmelser, kunne hensigtsmæssigt rettes, naar der skal gives Love om Ordningen af Apoteker- og Jordemodervæsenet. Derimod savnes der i Lovgivningen ganske Forskrifter, hvorefter det kan forbydes en Læge, hvis Forhold ere af en saadan Beskaffenhed, at det ikke bør kunne tilstedes ham at fortsætte sin Virksomhed, at vedblive med samme. Det maa derfor anses for rettest, at der i denne Lov optages Bestemmelser, hvorefter saadanne Læger — derunder naturligvis ogsaa indbefattet Tandlæger — kunne rammes. — Ifølge Lovforslaget er Nødvigheden til at fratage en Læge jus practicandi henlagt til Justitsministeren. Det forekommer imid-

lertid Udvalget at være bedst stemmende med den øvrige Lovgivnings Grundsætninger, at der gives den paagældende Læge Udgang til at faa Spørgsmaalet om hans Berettigelse til at fortsætte Lægevirksomheden afgjort ved Domstolene. Vi foreslaa derfor, at der indrømmes ham Valget mellem, om han vil have Spørgsmaalet afgjort ad administrativ eller judicial Vej. En Konsekvens af, at han erholder dette Valg, er det formentlig, at det ikke bør fordres, at Sundhedsraadets Indstilling skal være vedtaget enstemmig som Betingelse for, at Justitsministeren paa Administrationens Vegne skal kunne tage Spørgsmaalet under Overvejelse.

Idet Udvalget med Hensyn til de øvrige af det stillede Ændringsforslag henviser til disse, tillader det sig herved at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse med nedenangførte Ændringer.

Ændringsforslag.

Af Udvalget:

Til § 2.

1) I Linie 3 efter: „Medicinalraader“ indskydes: „Ved Udnævnelserne bliver der, for saa vidt dertil egnede Mænd haves til Raadighed, at tage Hensyn til Nødsituationen af, at i hvert Fald et af Raadets Medlemmer har praktiseret i nogle Aar som Læge uden for København og Frederiksberg.“

2) I Linie 8—9 forandres Ordene: „en af ... der“ til: „to af Justitsministeren paa 6 Aar ad Gangen udnævnte farmaceutisk uddannede tilforordnede, af hvilke i det mindste den ene“.

Til § 4.

3) I Linie 3—4 udgaa Ordene: „samt ... aarlig“, hvorhos Stykke 2 affattes saaledes: „De Beløb, der udfordres til Løje af Lokale, Skriver- og Budløn med øvrige Kontorudgifter samt til Daapenge og Rejsseudgifter for Raadets Medlemmer og til Ud-